

„EDINOST“
 Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob **torških, četrških**
 in **sobotnih** dneh. Zjutranje izdanje iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri večer. — Obojno izdanje stane:
 za eno leto . . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ „ 4.50
 za pol leta . . . 1.50 „ „ „ „ 4.50
 za vsa leta . . . 17.— „ „ „ „ 18.—
 Naročnine je plačevati naprej na naročbe
 brez prilazne serošine se sprava ne
 ozira.
 Posredniške številke se dobivajo v pro-
 dejalnici tobaka v Trstu po 20 nč.
 izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računsko po tarifu v petiti; za
 naslove z doblimi šrkami se plačuje
 prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
 Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
 mači oglašit. se računajo po pogodbi

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
 ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
 biti frankovano, ker nefrankovana se ne
 sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Nazadnino, reklamacije in oglaš spre-
 jema **upravnništvo** ulica Molino pic-
 ccolo št. 3, II. nadst. Naročnine in oglaš
 je plačevati loco Trst. Odpre reklame
 daje se prosto poštno.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Vsakemu je znano, da se plačuje naročnina
 naprej, a vzlic temu se velika večina čestitih gg.
 naročnikov ne drži tega pogoja. Minolo je tretje
 četrtletje in nastopilo četrto, a mnogo njih ni dolo-
 silo naročnine ni za III., ni za tekoče četrtletje.
 Vsem zamudnikom dopošljemo nakaznico, iz katerih
 je razvidna zastana naročnina. V interesu lista in
 stvari same prosimo, da nam gg. zamudniki dolo-
 čijo v nakaznici označeni znesek čim prej, ker
 drugače bomo primorani ustaviti jim list.

Upravištvo „Edinosti“.

Javni shod

političnega društva „Edinost“ pri sv. Ivanu
 dne 24. oktobra 1897.

(Zvršetak.)

Podpredsednik političnega društva, dr. Gustav
 Gregorin, je rekel: Lani smo imeli celo vrsto
 shodov, ki so se vsi, od prvega do zadnjega, iz-
 vršili prav častno. Na vsaki shod je pribitelo mnogo
 ljudstva. Razpravljalo se je o različnem, ali naj-
 važnejem, ki se je v sprejemala navdušenjem, je bila
 resolucija za osnutje okrajnega glavarstva. To je
 jedna naših glavnih zahtev, katero moramo po-
 navljati vedno in vedno. Mal vseh našega zahtev-
 vanja v tem pogledu je bil že ta, da se je odvzela
 magistratu policija po okolici, oziroma nadzorstvo
 nad društvi. Tem huje nas je zadelo, ko se je bila
 raznesla govornica, da s 1. oktobrom izgubimo zopet
 še to malo. No, kakor se čuje sedaj, ona govornica
 ni bila osnovana, ampak ima vlada drugačne na-
 kane. Rečene posele hoče menda prevzeti namestni-
 štvo samo in imenovati v ta namen posebnega
 delegata, ki bode posloval na namestništvu samem.
 S tem bi bili lahko zadovoljni za sedaj.

Vznemirja nas pa, ker se tudi ta uredba
 označa le kakor začasno. Kaj pomenja to? Tako
 se moramo povpraševati. Ali pomenja to, da se
 morda povrnemo zopet na staro ali pa se pripravljamo
 novo, boljše? Da pa vlada ne bode dvomila na
 našem mišljenju, da bode na jasnem, moramo zopet
 in zopet izjavljati slovesno, kaj da hočemo! Ho-

čemo, da postanemo neodvisni od magistrata v
 stvareh prenesenega delokroga! Ponovimo torej
 tudi danes, da zahtevamo, ali okrajno glavarstvo,
 ali kako slično institucijo! (Pohvala.) Predlagam
 torej nastopno resolucijo:

„Javni shod, zbran dne 24. oktobra 1897.
 pri sv. Ivanu, izjavlja, da naredba, s katero se je
 varnostna in društvena policija v gornjem delu
 tržiške okolice izročila posebnemu delegatu na-
 mestništva nikakor ne odgovarja še željam, stav-
 ljenim na lanskim shodih po okolici za ustrojitev
 okrajnega glavarstva ter prosi ponovno slavne c.
 kr. vlado, da čim preje ustrezne iskreni želji vse
 okolice, da se izroči ves preneseni delokrog v
 tržiški okolici državnim organom“.

Ta resolucija se je vsprejela soglasno in ob
 splošnem odobravanju.

Besedo je zaprosil zborovalec Hr. Raže m,
 ki je rekel na kratko:

Sedaj živimo menda v XIX. stoletju, ki se
 imenuje stoletje omike. Toda, ako pogledamo tja
 gori v naš parlament, ne bi mogli misliti, da ži-
 vimo v veku civilizacije. Kar se ne dogaja le v
 kolikaj olikani zasebni družbi, to se godi tam
 gori: delajo škandale in sedaj so se jeli celo pre-
 tepati! To je sramota za parlament in za državo.
 Sramota pa je tem huje, ker se vse to dogaja le
 radi tega, da ne dobe pravice oni, ki so
 bili tlačeni do sedaj. V imenu kulture in v imenu
 pravice treba protestovati proti takim škandalom.
 Zato predlagam resolucijo:

„Javni shod, zbran pri sv. Ivanu dne 24.
 oktobra 1897., izreka svojo globoko obžalovanje,
 na škandalih, ki se dogajajo v parlamentu av-
 strijskem v nečast njemu samemu in v veliko
 škodo vsemu prebivalstvu“.

Tudi ta resolucija se je vsprejela soglasno.

Zborovalec Ivan Križmančič iz Rojana
 je omenjal postopanje župnika Jurce. Ob viharjem
 odobravanju je ožigosal tako postopanje. Istotako
 ostro je obsodil govornik znani predlog Angelija,
 ki bi hotel kar izpoditi vse Slovence iz mesta. In
 na to je vskliknil govornik začudenjem, da se to-
 liko brigamo za dogodke na Dunaju, med tem, ko

taknila velike očetove škornje, ovila beli robec
 okoli valovitih las ter potem odšla na plano, da
 pogleda, kaj je novega v vasi.

Pokopališče je bilo na malem griču; obdajal
 pa je je nizek zid iz ilovice. Pri uhodu je stala
 polupodrta kočica starega grobokopa. Ko je Milena
 stopila na plano, zakricali so krokarji po golih
 vrbah. Postala je in pogledala tja preko križev in
 grobov, pokritih velikim, zimskim mrtvaškim pr-
 tom. Bilo je mrzlo, grozno mrzlo. Milena si je o-
 mela roki ter začela zaponke svojega kožuha.

Med tem, ko je v vasi vibriral boj, vladala je
 tu gori sveta tišina. Na sredi pokopališča je bil
 križ z razprtih Jezusom. Od trnjeve krone in že-
 leznih žebeljev, katerimi so bile prebodene roke in
 noge Božjega Sina, visele so ledene svečice ter
 se čarobno lesketale v luninem svitu.

Milena je poslušala in zrla proti nebu; med
 tem pa se jej je približevala velika žival ter opi-
 rala v njo svoje žareče oči. „Volk?“ je zašepetala.
 Brzim okretom, v katerem je vibrirala vsa divja
 moč otroka narave, pograbila je za lopato, slonečo
 pri hiši, ter junaško korakala proti neljubemu go-
 stu. Volk ni čakal napada, temveč je zapustil po-
 kopališče z nekoliko skoki.

Zopet jeden strel in še jeden. Milena je hi-

se take stvari dogajajo tu pred pragom. Ko pa se
 je govornik dotaknil obsodeb radi dogodkov o
 zadnjih volitvah in je še posebej omenjal posto-
 nje namestnika državnega pravdnika, g. Fr a u s a,
 odtegniti mu je moral predsednik besedo, ker je
 tako zahteval zastopnik vlade.

Na besede tega govornika je pripomnil dr.
 R y b á ř: Vse te pritožbe so opravilene popolnoma.
 Toda ne smemo pozabiti, da smo sami krivi na
 tem. Ne zadošča, da godrnjamo le, ampak mi se
 moramo tudi pritoževati, a to javno in pri naših
 poslancih. Poslanci ne morejo vedeti vsega sami
 od sebe. Mi jih moramo obveščati o vsem, kajti
 od Dunaja doli nam more priti pomoč. Glejte,
 kako delajo Italijani! Vsako malenkost brzojav-
 ljajo v svet in na vse strani. Mi pa mislimo, da
 se moramo tudi v političkih bojih ravnati po sveto-
 pisemskem reku: Ako si dobil klofuto na jedno
 lice, pa nastavi še drugo!

Tako ne pojde, tako ne pridemo dalje. Mi
 smo prepohlevni. Ponavljam še enkrat, da moramo
 tožiti in tožiti, kjer koli vemo, da se nam krivica
 godi. Le onemu se odpro vrata, ki — trka. Nikdar
 pa onemu, ki molči. Izrekov sodišč ne smemo kri-
 tikovati. To je jako kočljiva stvar. V potolaženje
 gosp. predgovornika mu povem, da g. Fraus ni več
 državni pravdnik.

Predsednik M a n d i č je spominjal Križman-
 čiča na staro resnico, da riba smrdi — pri glavi.
 Zato se moramo brigati za to, kar se godi na Du-
 naju. Beste še videli: ko pride z Dunaja drugačen
 glas, ni slavni magistrat, ni g. Jurizza ne bosta
 več rogovilila kakor sedaj.

Zborovalec G r m e k bi želel, da bi politično
 društvo „Edinost“ zasledovalo socialiste na njih
 shodih. V Lonjeru so n. pr. isti strašno napadali
 slovensko narodno stranko. Naše ljudstvo bi umelo
 takoj, zakaj se gre, ako bi kdo spretil zavračal
 natvezanja socialistov.

Predsednik M a n d i č je odgovoril, da bi bilo
 pol. društvu „Edinost“ težko, pripraviti se socia-
 lističkimi govorniki. Pač pa smo sklenili prirejati
 shode pred njimi in za njimi. Najbolji odgovor

tela po griču doli proti vasi. Pri prvi koči je sre-
 čala neko kmetico, vodečo jednega ranjenca. Bil
 je njen mož, ki je barval sneg se svojo krvjo.

„Kaj se je dogodilo?“ je vprašala Milena.

„Kmetje iz naše vasi in iz Mikalova se bo-
 jujejo pri Karčeni z insurgenti“, je odgovoril ra-
 njenec. „Dobro gre: kose kosijo in glave padajo,
 kakor klasje ob žetvi“. Milena ju je spremila v
 kočjo in potem hitela domov.

Kmalu na to začulo se je krepko trkanje na
 vratih male kočice. Milena je odprla velikim tru-
 dom zamrzlo okence. Zunaj je stalo nekoliko sani,
 obdanih z jezdec. Cevi pušk in ostrine kôš so se
 tajinstveno lesketale v mesečini.

„Odprti, stari krt“, začul se je osoren glas;
 „priveli smo ti izvrstnih gostov“.

„Bolni sem, ne morem“, je odgovoril stari
 iz sobe.

„In vendar mora biti dovršeno to delo“.

„Pokopljete jih sami“.

„Nimamo časa“.

„To storim jaz“, je dostavila Milena, zaprla
 okno in izišla na plano. V snegu so se nabajale
 štiri sani, na njih mrtvi ustaši, okolo njih pa zma-
 govalci, oboroženi kosami in cepci.

(Pride še.)

PODLISTEK

Milena.

Priredka iz polske prošlosti. — Prev. Serafina Juvanov.

Bilo je v noči od 18. do 19. avgusta 18...
 Iz daljave so se čuli strelji. Stari grobokop
 se je bil prebudil in dvignil na siromasnem ležišču.
 Odkušljavši se, je poklical svojo hčer.

„Tako pridem“, je odgovorila, na kar so se
 pokazale njene boste noge na stopnicah, vodečih iz
 podstrešja.

„Čuješ Milena?“, je spregovoril stari, „v
 vasi je boj“.

Milena je prilezla po stopnicah doli. Njena
 velika in bujna postava je bila le na pol pokrita
 s platneno srajco. Med tem, ko je oblačila kratek
 kožuh, so se pokazale skozi lahke platno njena
 amazonska ledja; deviške grudi pa so blestele
 skozi črno kožuhevin.

„Je vendar resnično“, je dejala.

„Kaj pa, drago dete?“ vprašal je bolnik.

„Da je nocojšjo noč buknila ustaja, kakor
 se je pričakovalo“.

„Nesreča, nesreča“, zamrmral je starec ter
 legel zopet na trdo ležišče.

Milena je oblekla še dolgo rudečo krilo, na-

na vse napade bude praktično razpravljane vprašanj, ki so v zvezi z blaginjo ljudstva. (Burno pritrdjevanje.) Mi hočemo poučevati ljudstvo, da bude vedelo, česa sme zahtevati za svoj materialni in moralni govor.

Ker se na poziv predsednikov ni nihče več oglašil k besedi, zaključil je isti zborovanje kratkim govorom, v katerem je prijavil zborovalcem, da se prireja sprememba pravil pol. društva „Edinost“ v tem smislu, da bude mogel biti člen temu društvu tudi najsiromašnejši. Govornik je izrekel nado, da potem pristopi društvu sleherni zavedni okoličan. To bo koristno v moralnem pogledu, a tudi v materialnem pogledu, kajti znano mora biti vsakomur, da dandanes ni možna nikaka agitacija brez denarnih sredstev.

Govornik je završil: Za danes smo završili svoje nalogo. Namenoma smo sklicali v sv. Ivan ta prvi shod, ker smo vedeli, da tu ne treba nikake posebne agitacije. Nismo se motili. Hvala vam zatorej na lepi udeležbi. Nadaljnjih shodov se seveda ne boste mogli udeleževati vi vsi. Ker pa se bude na vsakem shodu razpravljalo o kakem novem predmetu, prosim vas, da pridno čitate naše glasilo, ki bude prinašalo točna poročila. Ali kdor le more, naj se udeleži shodov tudi po drugih krajih. Kajti živo govorjena beseda je vsikdar izdatnejša, nego pa mrtva, pisana. Hvala vam še enkrat na udeležbi in na lepem redu. (Pohvala in ploskanje.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 28. oktobra 1897.

Državni zbor. Ali je morda vendar res, da je odstop Kathreinov oživljajoče uplival na večino? Ali se je doseglo vendar kako tesneje razmerje med grofom Badenijem in večino? Malo drzno bi bilo, ako bi hoteli mi odgovorjati na ti vprašanj. Bodisi kakor hoče: večina je včeraj napravila veliko uslugo grofu Badeniju in je pekazala vsaj nekoliko energije.

Včerajšnja seja je pričela ob 11. uri in so glasovanja po imenih trajala do 5. ure popoldne. Trinajst je bilo takih glasovanj. Ob 5. uri pa se je dvignil predsednik poljskega kluba, vitez Javoraki, in je priporočil, naj se vsprejme predlog podpredsednika Kramsfa, da je v naslednji (to je v današnji) seja najprvo razpravljati o predlogih za zatožbo ministrov, potem da je pretrgati sejo, a v večerni seja naj pride v razpravo pogodbeni provizorij. To je tista usluga grofu Badeniju, o kateri smo govorili gori.

Temu predlogu je hrupno ploskala desnica, levica pa se je uprla z vso silo in je dala izjaviti po svojem zastopniku dru. Funkeju, češ, da zbornica nima pravice odločati večerne seja z drugačnim dnevnim redom. V kaki stiski je bil mož za argumente, je razvidno iz tega, da se je jel igrati z besedo „dnevni“ red, in je izvajal iz tega, da more zbornici odločati o sejah po dnevju. Jasno je vsakomur, kako smešna je taka argumentacija! Dandanes ve že sleherni otrok, kaj to znači „dnevni red“, da to znači le vrsto, po kateri se imajo vršiti razprave, ne gledé na to, ali se godi to po dnevi ali po noči.

Posl. Pacak je temeljito zamašil usta obstrukcijenistom, ker jim je dokazal precendenčni slučaj, da so oni sami, ko so bili v koaliciji nesrečnega spomina, torej v večini, uveli prakso, katero označajo danes kakor zakonite.

To je izdalo. Nekaj govornikov je kričalo o nezakonitostih in nasilju, a potem so zbežali iz dvorane, ko je trebalo glasovati. In vsprejet je bil predlog 184 glasovi proti 30. S tem je bila zaključena seja.

K položaju. O vzrokih, ki so doveli dra. Kathreina do tega, da je tako nepričakovano in na toli nenavaden način odložil čast predsednika zbornice, se širijo še vedno najrazličnejši vzroki. Od strani opozicije trde, da je bil Kathrein nezadovoljen z vlado in večino, od druge strani pa trde zopet, da je bil vzrok odstopu jedino ta, ker je videl, da se je varal v svojih nadah glede „poboljšanja“ obstrukcije in uglajenja nasprotstev; včerajšnja oficijozna „Reichswehr“ navaja pa kakor vzrok slabo zdravje Kathreinovo, ki se je poslabšalo vsled zadnjih dogodkov v parlamentu.

Med onimi, na katere se misli, da bodo izbrani predsednikom, štejejo tudi krščanskega socialista P a t t a y a.

Kakor razvidno iz poročila o včerajšnji seja zbornice poslancev, se je večina včeraj nekoliko vzdramila iz svoje letargije in tako je dobila prav potrebno lekcijo. Pokazala je malce energije in trdne volje in obstrukcija je — zbežala iz dvorane. Seveda je bilo ropota in protestov, ali večina je dosegla, kar je hotela. V nočejšnji seja se bude vršilo prvo čitanje provizorija z Ogersko. To je veliki dogodek iz včerajšnje seja. Sploh vzbuja včerajšnje nastopanje obstrukcije slutnjo, da je ista postala nekako malodušna vzlic vsemu razgrajanju in ropotanju. Ni čuda, ko jim sedaj prihajajo odpovedi ravno od tam, kjer se se nadejali največe zaslonbe: od — Madjarov! Kako smo bili rekli te dni? Rekli smo, da je na črti interesov države neka točka, od katere naprej izvestni krogi ne umejo šale, niti nemški opoziciji na ljubo. Dogodki nam dajejo prav, kajti gotovo je, da je pripisati le tistim krogom, na katere smo mislili mi, da sti ogrska vlada in vladna stranka toli ostro napeli struno proti nemški opoziciji.

V katoliški ljudski stranki je baje nastalo nesoglasje, ker se baron Dipauli še ni odrekel nadi, da doseže sporazumljenje, v kateri namen hoče predložiti zbornici nov načrt zakona za urejenje jezikovnega vprašanja. Proti tej nakani da sta se posebno ostro izrekla poslanca Karlon in Ebenhoch; zlasti poslednji da se je izrekel za tesno zvezo z desnico. V tem smislu piše tudi neki parlamentarec v „Reichswehr“, češ, da katoliška ljudska stranka ne more misliti na rušenje večine, marveč mora delati na to, da se poslednja utrdi.

Čemu slepé? Ker so v včerajšnji seja zbornice Italijani glasovali z večino, kuje danes „Piccolo“ že kapital iz tega. Češ: vzlic temu, da desnica toli krivično postopa z italijanskimi poslanci, so isti včeraj vendar glasovali žnjo. Čemu slepé vendar! Komu hočejo tresiti peska v oči? Oni so glasovali za predlog, da v naslednji seja pride v razpravo pogodbeni provizorij, le iz tega jedinega vzroka, ker so vedeli, da je s tem ustrezno vladi! Ne zato, da bi ustregli večini, ampak zato, da se ne zamerijo vladi, so glasovali tako in ne drugače. Nikdo ne ve bolje nego oni sami, kaj bi utegnili slediti, ako bi izzvali nevoljo vlade. Le smejati se moramo torej „Piccolu“, ako nam razlaga o neki velikodušnosti, kjer je bila le skrb za svojo lastno kožo. In kako smešno je to napihovanje, je najbolje razvidno iz razmerja glasov, oddanih včeraj: za imenovan predlog je glasovalo 184 poslancev, proti pa le 30. Iz tega sledi, da bi bila večina prav lahko pogrešala tistih 19 italijanskih glasov. Čemu slepé torej, ke predobro vemo, kako mislijo oni do skupin v večini in kako bi postopali, ako bi — smeli!

Primorske volitve v verifikacijskem odseku. Verifikacijski odsek zbornice poslancev je v svoji včerajšnji seji imenoval poročevalci: dr. Ferjančiča o izvolitvi Bartolija, dr. M. Laginjo o izvolitvi Hortisa in Mauronerja, dra. Dyka o izvolitvi Verzegeassija. Italijanski poslanci so protestovali seveda proti temu imenovanju in so zahtevali, naj se poročevalci imenujejo ali Nemci ali Čehi. Dr. Ferjančič pa da je izjavil, da ne odstopi od poročevalstva, ker mu je bil ta nalog poverjen že v prejšnjem zasedanju. Po dolgi in strastni razpravi je ostalo kakor gori določeno, le volitev Hortisova se je izročila nemškemu liberalcu Schückerju.

Kdo ne ve, zakaj bi se Italijani zadovoljili tudi z češkimi poročevalci?! To je na dlani. O nezakonitosti teh volitev mora biti v prvi hip prepričan vsakdo, ki pozna ljudi in razmere po naših krajih in ki pozna tudi jezike, v katerih so sestavljeni spisi, tičeči se teh volitev. Gospodje vedó, kaj se je godilo, in to, kar se je godilo, ne more lahke pričakovati ugodne sodbe, zato bi hotel, da poročevalci ne doka jasne slike o načinu, kakor so dotični gospodje prišli v zbornico. In pa tisti spomini na svojedobni neslavni odhod iz zbornice malega dra. Vergottinija neslavnega spomina. Verifikacijski odsek pa jim ni hotel izkazati take, vendar-le prevelike usluge.

Hrvatski sabor. Kakor poroča „Agramer Tagblatt“, skliče se hrvatski sabor k sredi meseca novembra.

„Narodne Novine“ od dne 25. t. m. poročajo, da je cesar vsprejel dne 24. t. m. predsednika hrvatskega sabora, Danila Stankovića in prvega podpredsednika Hinka pl. Franciscia ter je rekel na

govor predsednika, s katerim je izročil le-ta spomenico, sledeče: „S posebnim zadovoljstvom sprejemam adreso hrv. slav. dalmatinskega sabora in v istej izraženo uverenje nedvomljive zvestobe in udanosti. Uverjen sem, da boče sabor razviti plodnosno delovanje, podprt ljubeznivo do domovine in zvestobo do Moje vlade. Sporočite onim, ki so Vas poslali k Meni, mojo srčno zahvalo in Moj kraljevi pozdrav“.

Iz Bolgarske. Dne 27. t. m. je otvoril knez sobranje s prestolnim govorom. V svojem govoru poudarjal je knez soglašanje mej njim in narodom bolgarskim. Omenjal je desetletnico svojega vladanja in napredek Bolgarske na polju gospodarstva in civilizacije. Omenjal je svojih obiskov na dvorih prijaznih Bolgarski. Uverjen je, da Bolgarija se svojo modro in lojalno politiko utiva speštovanje drugih vlad. Srčni sprejem od strani kralja rumunskega je bil istotako nov dokaz tradicionalnega prijateljstva obeh narodov. Pa tudi trgovinske pogodbe, ki jih je sklenila Bolgarija s inozemskimi vladami, govore o prijaznih odnošajih Bolgarije z inozemstvom. Konečno omenja knez ustanovitve bolgarskih trgovinskih agentur na turškem ozemlju in zapričetih trgovinskih pospeševanj soglasno s turško vlado ter zatrja, da so to dejstva, ki zagotavljajo prijateljstvo zvezo s Turčijo na polju trgovine in splošnega gospodarstva. Knez je razvil načrt za delovanje v bodočem zasedanju in je zaklical božjega blagoslova na delo sobranja.

Položaj na Kreti. Iz vsega položaja na otoku je posneti sedaj toliko, da misli turška vlada na to, da se na Kreti uvede nekaka avtonomija pod suvereniteto [sultanovo, da se izvoli vrhovni guverner, ki pa mera biti, četudi kristijan, vendarle turški podanik. Guvernerja izvoli Sultan sam. Nadalje zahteva garancije za življenje turškega prebivalstva in imetja na Kreti. Turško vojaštvo naj ostane na otoku na onih krajih, kjer je to potrebno, istotako turško vojno brodogve. Tudi vsa uprava naj bi ostala v turških rokah, in tudi pravosodje se ima vršiti v imenu sultanovem; plačati je stalni letni tribut Turčiji in konečno, da kretensko trgovinsko brodogve obdrži turško zastavo. Vse to pa so zahteve, katerih izvršenje ne bi zboljšalo položaja kristijanov na Kreti ni za las.

Homatije nad homatije. Vidi se, kakor bi človeštvo ne moglo živeti brez homatij. Na vseh koncih in krajih se ustvarjajo nove homatije in se zapletajo stare ter se noče, ali pa ne more, priti do zdravih zaključkov. Človeštvo je razburjeno, nervozno, bolno, to je istina, a istina pa je tudi, da se nahaja ljudi, katerim dela zabavo, ako morejo še pospeševati to razburjenost, to nervoznost, seveda nemalokrat iz sebičnih namenov. Take pi-javke naj bi se odstranile v prvi vrsti, potem naj bi se navadno še le jelo trezno premissljevanje o tem, je-li tehtnega razloga za ustaje in kake posledice utegnejo imeti iste. Vzgledi so jako žalostni: Kreta! Kuba! Na Kreti vlada beda kakor posledica vojne in jej v svojej vrsti ni primere in vedno še noče biti mir, zakaj? Ker to ngaja nečloveškim faktorjem, ki razun morda človeške podobe nimajo ničesar človeškega na sebi.

In kako je na Kubi?

I ondi je beda neznosna, i ondi noče priti do miru, da-si je odšel general Weyler. Razžaljeni Weyler se temveč maščuje in njegovi najeti pri-staši skrbje za to, da demonstracijami za Weylerja otežkočajo poslovanje novega guvernerja. In baš to maščevanje Weylerjevo ga hkrati kaže v vsaj njega slabi lastnosti. Zdaj bi moral sprevideti sleherni „razsodni“ človek, da Weyler ni plemenit človek in da so bila tudi njegova dejanja zares neplemenita. Za neplemenitost njegovega duha govori tudi že znana okolnost, da je hotel on na jako zvihačen način odstraniti in streti neko devojko. Nameraval je, dati istej priliko, da pobegne iz zapore in to s pomočjo njegovih oprod, potem pak jo z isto pomočjo odvesti nekam v Afriko ter jo ondi zapreti. Ta čin sam kaže, da so morali pri njem nadladovati osebni motivi in da se je hotel le maščevati nad slabotno žensko.

Torej jako nizek človek; in zaradi tacega človeka naj se vznemirja še nadalje ves pomilovanja vredin otok. In španjska vlada je baje brez moči nasproti Weylerjevim intrigam. Da, tudi vlade so — ljudje in radi tega — homatije čez homatijel

Različne vesti.

Odbor pol. društva „Edinost“ bo imel svojo sejo priobčno soboto ob 7 $\frac{1}{2}$ uri zvečer.

Občinske volitve po letri. Včeraj so pričele občinske volitve v Buzetu. V III. razredu voljeni jednoglasno naši, brez protivnih kandidatov. Kolik napredek! Pred desetimi leti so pričeli borbo. Takrat so morali naši vztrajati en cel teden pod milim nebom, lačni in žejni. A danes volijo brez nasprotnika.

Za Martelančev spomenik so darovali po 5 gold. Ivan & Milka ter gosp. Ivan Šabec, ker se ne morejo udeležiti slavnosti. Priserena hvala!

Visoka čast je doletela naš slovenski pešpolk št. 17. Njegovo Veličanstvo je namreč imenovalo nadvojvoda Josipa Ferdinanda stotnikom I. reda v imenovanem polku.

Delavska zavarovalnica proti nezgodam v Trstu. Ljubljanski volilni odbor za nove volitve predstojništva in razsodišča delavske zavarovalnice proti nezgodam v Trstu je po dogovorih s slovensko-hrvatskim volilnim odborom tržaškimi sinoci konečno določil nastopno kandidatsko listo:

A.

Za predstojništvo izmed podjetnikov:

Kategorija I. Člen: Schiwitz Matija Valentin, inženir v Trstu; namestnik: Mankoč Ivan, veletržec z lesom v Trstu.

Kategorija II. Člen: Tönies, tovarnar v Ljubljani; namestnik: Achtschin A. C., ključavničar v Ljubljani.

Kategorija III. Člen: Kosler Peter, tovarnar v Ljubljani; namestnik: Luckmann Anton, tovarnar v Ljubljani.

Kategorija IV. Člen: Supančič Filip, stavbinski podjetnik v Ljubljani; namestnik: Treo Viljem, stavbinski podjetnik v Ljubljani.

Kategorija V. Člen: Gassner Andrej, tovarnar v Trzinu; namestnik: Grlic Luka, tovarnar v Zgošću.

Kategorija VI. Člen: Kušar Josip, posestnik mline v Domžalah; namestnik: Verbič Josip, tovarnar na Verdu pri Vrhniki.

Za predstojništvo izmed delavcev:

Kategorija I. Člen: Gherbiz Valentin, kotlar v Trstu; namestnik: Borri Anton, delavec v Trstu.

Kategorija II. Člen: Krečič Andrej, mehanik pri Lloyd v Trstu; namestnik: Sadež Ivan, livar v Trstu.

Kategorija III. Člen: Škof Fran, delovodja v c. kr. tobačni tovarni v Ljubljani; namestnik: Zavrtnik Fran, delovodja v c. k. tobačni glavni tovarni v Ljubljani.

Kategorija IV. Člen: Kolman Friderik, uradnik kranjske stavbinske družbe v Ljubljani; namestnik: arhitekt Wolf Anton, uradnik kranjske stavbinske družbe v Ljubljani.

Kategorija V. Člen: Rütting Karl, faktor tiskarne Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani; namestnik: Gostinčar Josip, paznik v predilnici v Ljubljani.

Kategorija VI. Člen: Novak Alojzij, ključavničar v velški papirnici; namestnik: Plevnik Josip, delavec v velški papirnici.

B.

Za razsodišče izmed podjetnikov:

Prisednik: Hribar Ivan, župan ljubljanski. Namestniki: 1. Bamberg Otokar, tovarnar v Ljubljani; 2. Knez Ivan, solastnik opekarne v Ljubljani; 3. Peterca Janez, lastnik opekarne v Črnučah pri Ljubljani.

Za razsodišče izmed delavcev:

Prisednik: Zanon Josip, kalafat v Trstu. Namestniki: 1. Moravec Makso, tiskar v Trstu; 2. Rizzi Anton-Gillo, kalafat v Miljah; 3. Pock Anton, livar v Trstu. V predstojništvo voli vsaka kategorija zase, v razsodišče volijo podjetniki vseh šest kategorij skupaj.

Glasovnice, pravilno podpisane, je najbolje pošiljati trgovski in obrtniški zbornici za Kranjsko v Ljubljani, oziroma v Del. podp. društvu v Trstu.

Volitve v zavarovalnico za slučaj nezgod in ljubljanski socialisti. V „Slovenskem listu“ čitamo, da so minole nedelje imeli svoj shod tudi ljubljanski socialisti, da se pogovore o gori omenjenih volitvah. Pojavi na tem shodu so posebno zanimivi tudi za nas, ker so se sodrug bavili tudi z nami in našim političnim društvom in ker smo posneli iz vsega, da so slovenski socialisti tržaški nerazmerno — pametnejši in razsodnejši, nego pa njih ljubljanski tovariši.

Sosebno se je širokoustil v Trstu iz minolih časov predobro znani Zadnik. Mož je pokazal na kričeč način: ali da ne pozna razmer, ali pa je vedoma govoril drugače, nego stoje stvari v resnici. O „gotovi zmagi“ je govoril mož! Seveda, ako meni, da bodeta dva socialisti mogla delati čudeže proti vsemu ultraitalijanskemu načelništvu, potem „zmagajo“ morda res socialisti. Ali po našem menjenju bo možno govoriti o zmagi le tedaj, ako se osebe v predsedništvu spremenijo v toliko, da bode tej spremembi sledila tudi sprememba sistema, odprava odnošajev, na katerih trpi delavski stan brez razlike narodnosti. To bi bila res zmaga, velika zmaga. Taka zmaga pa ni gotova, marveč bi trebalo skupnega, zloznega postopanja vseh nezadovoljnih, ako se hočemo nadejati zmage. V čast tržaškimi socialistom smemo zabeležiti, da oni veliko treznejše sodijo o stvari. Naše informacije vsaj se glase tako.

Ker je pripomnil jeden govornikov, da ne bi bilo prav, ako bi socialisti samostojno postavljali kandidate, mesto da bi se združili s političnim društvom „Edinost“, se je zdržal Zadnik, da socialisti demokratije nečejo družbe z „Edinostjo“, češ, da nima delavcev za seboj. Kdor pozna razmere, ta ve, v koliko da odgovarja resnici to zadržilo Zadnikovo. A najboljši odgovor, ki prihaja, da sedanji voditelji tržaških socialistov malce drugače sodijo o stvari, je dejstvo, da so isti voditelji faktično stopili v dogovore s političnim društvom „Edinost“. Žal pa, da pogajanja niso dovela do zaželjenega uspeha, ker na naši strani nismo mogli v polni meri ugoditi zahtevam socialistov. To pa ne iz vzroka, da ne bi bili hoteli, ampak ker nismo mogli, ker so se pogajanja radi zavarovalnice začela prepoznati in so v Ljubljani že storili ukrepov, katerih ni bilo možno več preklicati. Vzlic temu pa, da so socialisti odbili kompromis in niso vezani na ničesar, smo mi obdržali njih kandidate v svoji listi — seveda v toliko, v kolikor smo bili mogli privoliti v zahteve socialistov — kakor je to razvidno iz liste kandidatov, ki jo priobčujemo na drugem mestu. Mi dajemo torej, ne da bi hoteli sprejemati! To je pač dokaz o naši lojalnosti; dokaz, da mi ne iščemo o tej priliki nikakih postranskih ali strankarskih koristi, ampak da nam je le za stvar, da nam je le za to, da pride v zavarovalnico do zdravih, normalnih razmer in da bode mogla ista res služiti svojemu pravemu namenu: biti dobrotnica delavcu ob času nesreče. Mi ne vprašujemo — in to dokazuje naša kandidatska lista —, ali je kdo liberalcec, ali klerikalec, ali socialist, ali je Nемеc, ali Slovan, ali Italijan, ampak, kar zahtevamo od kandidata, je jedino to, da ima poštene namene. Zavarovalnica je humanitaren zavod in v vodstvu tega zavoda naj odločuje za vse jednaka pravica in pa dobra volja! To je naše stališče. In ako res pride v načelništvu par socialistov in ako nam dokažejo isti vobodočnosti da jim je le za blaginjo in pravice delavca, potem bomo mi zadnji, ki bi jim hoteli zapirati pot do upliva v zavarovalnici.

Da-li bode to koristno za stvar, za katero se gre v tem slučaju, da socialist Zadnik na toli oduren način odbija od sebe takega lojalnega sobojevnika, kakoršni bi bili vsakako mi, o tem prepuščamo sodbo delavcem samim.

Zadnik je vsliknil baje tudi, da take stvari razumeje le socialisti demokratije. No, tak vslik je vreden človeka, katerega domišljavost prav lepo dosega višino pomanjkanja duševne zmožnosti. Kakor je tudi dostojno ljudij Zadnikove vrste, ako slovenski socialisti v središču slovenske domovine, in na javnih shodih pojo — nemške pesmi!

Sedaj še par besed o naših kandidatih. Iz liste je razvidno, da so za delavske kategorije kandidate sami poštene delavci. Dva zasebna uradnika sta pač ma dejimi, a to je opravičeno, ker zasebni uradniki spadajo v kategorijo delavcev. A še gledé teh dveh se nam poroča, da sta se postavila kandidata le na izrečno željo mnogih delavcev.

Slovenski delavci imajo sedaj jasno pot pred seboj. Ker so razmere take — vzlic vsem zadržilom za nikovin — da se je nadejati znatnega uspeha le po zloznem delovanju nas vseh, je nujno potrebno, da glasujemo zločno, ako bočemo, da se odpravijo žalostne razmere v zavarovalnici. Ako

ne, pa ne — smejali se pa bodo oni, ki so se smejali do sedaj.

Konečno moramo opozoriti na neki menever. Čujemo, da se razpošiljajo tudi glasovnice brez pečata. Take glasovnice so neveljavne. Kdor je dobil tako glasovnico, naj zahteva takoj glasovnice, ki bo popolnoma odgovarjala predpisom.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda daroval je g. Ivan Šabec 20 kron mesto venca pok. g. Hackel, materi predsednice ž. podružnice, gč. E. Abram.

Korespondenčni biró pa primorske razmere. Kakor smo že poročali, se je o otvoritvi železnične proge Červinjan-Nogaro čulo navdušenih govorov in ploskanja, ko so preslavljali irredento. Dr. Pajer, predsednik družbe, je napil italijanskemu kralju z vzklikom: „Evviva sua Maestà Umberto I., Re d'Italia! Evviva, evviva!“ na kar so vsi navdušeni ploskali. Pozabili pa so napivati — avstrijskemu cesarju, kar pa je popravil zastopnik italijanske vlade s tem, da je on napil cesarju Fran Josipu I.

No, to je vse prav — naravno v naših razmerah, saj „svoji“ se najbolje počutijo med „svojimi“ — ampak značilno je, da je goriški „Corriere“ posvetil le tri bore vrstice napitnici na našega cesarja! In še značilneje je to, da je oficijski korespondenčni biró — hrabro zamolčal ves ta neveljni dogodek!

Celó „Piccolu“ se zdi; ne, le dela se tako kakor bi se mu zdelo čudno sedanje guncanje italijanskih poslancev. Sosebno tega se boji, da bi se kako krivo tolmačilo dejstvo, da so italijanski poslanci predvčerajšnjem bežali iz zbornice, včeraj pa da so glasovali z večino. „Piccolu“ ne ve drugega, nego da navaja olajševalne okoliščine za to nedoslednost, sklicuje se na okolnost, da se dogodki pode jeden za drugim in da si niso prav čisto nič podobni jeden drugemu. Kdo bi mogel šteti v zlo nekoliko — nedoslednosti v taki zmešnjavi! Tako opravičuje današnji „Piccolu“ in pravi, da se noče spuščati v stvarno razpravljanje, dokler mu ne bode znano, zakaj so italijanski poslanci danes bežali in jutri glasovali! Zakaj? Guncanje prijatelji, guncanje! Danes tukaj, jutri tam. Pa danes jutri se lahko tako razmakueta stola, da bode prostor za Italijane — na tleh.

Poštam v opomin. Z dežele nam pišejo: Nedavno temu je dr. Lueger v državnem zboru citiral ognjusno vsebino brezimnih dopisnic, ki so dohajale v rodbino poslanca Gregoriga, in je vsliknil ogorčeno: „In kaj takega razpošilja pošta!“

V očigled temu vzkliku in v interesu javne morale, zdi se mi umestno, da spregovorim nekoliko besedij v svarilo i našim poštam v tem pogledu. Kajti tudi v nas zlorablajo brezvestni ljudje poštne urade v namene, ki so naravnost podli in nizki. Vem, da dotični krogi, katerim pride pred oči ta črtica, zadevajoča baš nje, navihajo nos v grde gube in si mislijo: „hetz“ je pa le! Toda ne pišem teh vrst zaradi njih, ker se jih itak ne prime resna beseda, marveč želim samo, da bi jih upoštevali naši poštne uradi, imejoci pred očmi resnost poštnega poklica.

Navada je in to posebno, odkar so se raztrosile po svetu slikane dopisnice z različnimi dovtipi, da nekateri ljudje, ki niso odkritosrčni dovolj, da bi izrazili iz očesa v oko svoj črt nasproti svojemu obsovražljenemu nasprotniku, iščejo zavetja svojim podlostim na pošti t. j. v brezimnih dopisnicah. Da je tako počenjanje skrajno neolika, tega niti ni treba povdarjati. Toda dolžnost je poštnim uradem, da zatrejo take pošiljatve na pošti. Kajti odgovornost za nasledke takih podlostij zadevuje jedino le pošto.

Pri tem pa ne veljaj načelo, da mora pošta odposlati vse, kar nosi pravilen naslov. To načelo veljaj seveda za pošiljatve ne žaljive vsebine, vsebine, katera je vidna očem poštnega uradnika, nikdar pa za že imenovane dopisnice, ki so pisane nam enim, da se javnost škandalizuje nad njimi. Kakor je znano piscu tega, je c. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu pred par leti že izdalo sličan ukaz na podrejene pošte in vendar ni hasnilo. Ali, da bi se posluževali tega podlega sredstva le nizki sleji, bi še ne bilo tako čudno, a poslužujejo se ga celó ljudje, ki zastopaje neko odlično socialno mesto. Tako mi je znan gospod iz javnih krogov, ki je imel doma pravcato fabriko anonimnega dopisovanja skrajno žaljive vsebine.

To črtico sem napisal izključno le na adreso poštne uprave v resno svarilo, naj ukrene potrebuo v preprečenje take zlorabe poštne svobode.

Blagoslovljenje nove cerkve. V Vodich na Gorenjskem, to je v onem kraju, kjer je leta 1895 strašni potres imel takorekoč svoje ognjišče in je razrušil hiše in cerkev tako, da so bile nerabne z malimi izjemami, se je župna cerkev dozidala znova in bode blagoslovljena dne 7. novembra t. l. Cerkevoslavnostni govor bode ob tej priliki iz prijaznosti imel obče priljubljeni P. Konstantin Luzer, bivajoči sedaj v Kacniku.

Staro židovsko pokopališče v Pragi. Znana zanimivost zlate Prage je staro židovsko pokopališče. Na to te opozarja vsaka potopisna knjiga, in zato si je tudi redno ogleda tujec.

Naravno, da tega nisem zamudil o svojedobnem obisku praškega mesta. Vsled tega me je tudi napotila uprava te dni izišla knjižica, da o nji nekoliko sporočim Slovencem. V Pragi izhaja namreč od letos, po uzoru Reclamove, „Židovska univerzalna knjižica“, ki, namenjena služiti le židovskim interesom, prinaša zgolj spise židovskih avtorjev in o židovskih snoveh. Nje najnovejši snopič nam podaja zgodovino in opis židovskega grobišča v Pragi, in je v istini toliko zanimiv, da se mi oprosti to kratko poročilo.

Kako star da je ta mirodvor, to se ne da dokazati povsem. Ker so bili židje naseljeni v Pragi že v 10. veku, je mogoče, da so že takrat imeli tam svoje lastno pokopališče. Dasi so bili židje v prošlih časih izpostavljeni raznim nasilstvom, so vendar papeži in cesarji opetovano prepovedovali vsako onečaščenje in pustošenje židovskih pokopališč. Tako se je pokopališče v Pragi skrbno ohranilo do danes, dasi od cesarja Jožefa II. sem ne pokopavajo več na njem.

To pokopališče v nekdanjem židovskem, zdaj Jožefovem predmestju, so obiskali mnogi dostojanstveniki in znamenitniki. Naš cesar ter skoro vsi člani vladarske hiše, mnogi drugi evropski vladarji, veliko število visokih dostojanstvenikov in slavnih pesnikov se je ob tej priliki upisalo v ondoto spominsko knjigo; a nagrobni napisi služili so raznim učenjakom v raziskavanju.

Na tem mirodvoru so pokopani n. pr. slavni rabinec Jehuda Löwe, umrl 22. avg. 1600; znan kakor izboren talmudist in astrolog, ter je kakor tak občeval s slavljenim Tyeho de Brahe, dvornim astronomom cesarja Rudolfa II. Nagrobni napis ga slavi za največjega in najslavnejšega žida svoje dobe. — Mordehai Meisl je bil velezaslužen za praško židovsko mesto, kakor ustanovitelj mnogih cerkvenih in ljudomilih naprav. — (umrl 1601). — David Gans (umrl 1613) pisatelj raznih znanstvenih del v hebrejskem jeziku. — David Oppenheim, ki je bil pol stoletja višji rabinec češke dežele (umrl 1736).

Na grobišču vidiš na tisoče nagrobnih spomenikov, deloma v vrstah, deloma med njimi brez vsakega reda, deloma ugrezajoči se že globoko v zemljo; sem ter tje med njimi kako drevo ali grmičevje. In na teh kamenih hebrejski napisi, nekateri dobro udolbeni, drugi kosej razločljivi, in znamenja rodov. A nobene cvetice ni na teh grobeh — to je strogo zabranjeno v ortodoksni židih, pač pa je na nekaterih kamenčkih in črepih v znamenje spoštovanja.

Kakor pokopališče, je zanimiva tudi bližnja sinagoga. Pod stropom vije se v vsi dolžini stara zastava, katero so imeli židje baje v bitki proti Švedom l. 1648, ko so ti oblegali Prago.

Omenjena knjižica je donesek h kulturni zgodovini židovstva med Čebji in je zanimiva vsled tega, da si je pisana z večjo navdušenostjo in samohvalo za židovstvo, nego bi to bilo na mestu v jednakem slučaju. No, ne zabimo na prvi in glavni namen vse zbirke, in opravičimo s tem ta nedostatek.

x. y.

Največje kuhinjo na svetu ima dosedaj parizka restavracija Bon Marché. Ondi je v službi 4000 oseb. Mej temi je 60 kuharjev in 100 pomočnikov, ki delajo neprestano. V tej kuhinji morejo prirediti hkrati 1500 zrezkov, in kadar delajo močnate ali jajčne jedi, pobijejo do 8000 jajc.

Loterijske številke, izžrebane dne 23. t. m.:

Praga	35,	24,	72,	88,	30.
Lvov	1,	43,	54,	55,	70.

Najnovejše vesti.

Dunaj 27. (Zbornica poslancev.) Seja je pričela ob 12. uri 50 m. Podpredsednik Kramar se je toplimi besedami spominjal umlega poslanca grofa Ferdinanda Hompeša. Na predlog manjšine se je glasovalo po imenih 4 krat. Potem se je seja prergala in se bode nadaljevala danes zvečer ob 7. uri. Na dnevnem redu bode prvo citanje pogodbenega provizorija.

Dunaj 28. Danes predpoludne se je poročila hči ministerskega predsednika grofa Badenija koutesa Vanda Badeni, z Adamom grofom Krasinskim.

Dunaj 28. Njegovo Veličanstvo je imenovalo deželnega glavarja dr. Mateža Campitellija predsednikom deželnega šolskega sveta za Istro.

Trgovinske brzojavke in venci.
Bucimpešta. Pšenica za jesen — — — Pšenica za spomlad 1898 11.87 do 11.88 Oves za spomlad 6.34 6.36. —
Rž za jesen 8.75 8.77. Koruza za maj-juni 1897. 5.17 5.18
Pšenica nova od 76 kil. f. 12.90—12.90 od 79 kilo 12.95 18.— od 80 kil. f. 13.05—13.10., od 81. kil. f. 13.15 13.20, od 82. kil. f. 6.— — — — — — — — — — — — — — —
proso 6.15 6.45
Pšenica: sredne ponudbe, povpraševanje bolje. Prodaja 80000 mt. st. v 5/8, gl. dražje. Vreme: lopo.

Praga. Nerafinirani sladkor tor. 11.45 do 11.47. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 36.50 Concasse f. 37—
Četvorni f. 37.75 v glavah f. 38.25 — — —
Hayra. Kava Santos — — — — — — — — — — — — — — —
februar 40.—
Zamozar. Benetke zgod. — — — — — — — — — — — — — — —
sa december 31.50 za mare 32.— za maj 32.75 mirno.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.15	102.10
„ „ „ v srebru	102.20	102.35
Austrijska rentna v zlatu	123.10	122.90
„ „ „ v kruših	101.45	101.45
Kreditne akcije	353 —	352 —
London 10 lat.	119.65	119.65
Napoleon	9.52 1/2	9.52 1/2
20 mark	11.75 1/2	11.75
100 ital.	45.10	45.10

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

(Južna železnica (Postaja južno železnica.)
Od dne 1. maja 1897.

	ODHOD:
7.45 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol.	omnibus v Kormin.
4.40 „	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25 „	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko.
8.05 „	brzovlak v Kormin.
8.45 „	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.— „	mešani vlak do Mürzschlaga.
	Lokalna vlaka ob praznikih.
2.— „	v Gorico, Kormin, Oberjantian.
4.25 „	v Nabrežino.
	Tedenski vlak:
7.50 popol.	(sreda) ekspres v Ostende.

	DOHOD:
6.55 predp.	mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežino.
8.35 „	brzovlak iz Kormina.
9.25 „	brzovlak z Dunaja.
10.25 „	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.30 „	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežino.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.45 „	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežino.
8.30 „	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino.
8.54 „	brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON.
Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nč.
ter se dobiva jedino le v lekarni
Praxmarer (Ai due Mori.)
TRST — Piazza grande — TRST.
Paziti na ponarejanje.

Tiskarna Gutenberg
Hiljalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE
zistem „Patent Workmann Chicago“
Razirni zavod — Knjigovezstvo.
priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.
Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okražnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslednjih listkov, jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakture, Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriala, Journalov, Prima-note, odpravnih, menličnih, časno-zapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem razirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz cinka za kopiranje itd.
Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Via delle Acque 5 Trst

SLAVNOST ODKRITJA NAGROBNEGA SPOMENIKA

pokojnemu
Dragotinu Martelancu.

I. Del.

V soboto dne 30. oktobra 1897.:

Ob 8. uri zjutraj sv. maša zadušnica za pok. Drag. Martelanca v župni cerkvi sv. Jerneja v Barkovljah. Sv. mašo bode daroval velečastiti gospod župnik barkovljanski Ivan Černe; pel pa bode mešan zbor pev. društva „Adrija“ Angelik Hriborjevo „Missa de profundis“ in L. Riccijev „Miserere“. Mašo kakor tudi „Miserere“ je nalašč za to slavnost poslovenil društveni pevovodja g. Hr. Ražem.

II. Del.

V nedeljo, dne 31. oktobra 1897.:

Skupni obed v „Narodnem domu“ v Barkovljah ob 1. uri popol. Kuvert bode stal 1 gl. Kdor se želi udeležiti obeda, prijavi naj to vsaj do 29. t. m. v „Narodnem domu“ v Barkovljah.

III. Del.

V nedeljo, dne 31. oktobra 1897.:

Odkritje spomenika na pokopališču v Barkovljah.
Ta slovesnost se bode vršila popoldne po blagoslovu ob 4. uri. Takoj po blagoslovu vodil bode velečastiti gospod župnik Ivan Černe sprevid iz cerkve na pokopališču. Isti gospod duhovnik izvirši blagoslovljenje spomenika; predsednik slavnostnega odbora, gosp. Matko Mandić, pa izusti primeren nagovor. Ta del slavnosti se zaključí s skupnim petjem pevskih društev iz Goriške, Istrske in okolice urške, in to:

„Nabrežina“ iz Nabrežine, „Slavec“ iz Rimanj, „Adrija“ iz Barkovelj, „Slovansko pevsko društvo“ in „Kolo“ iz Trsta, „Danica“ s Kontovelja, „Hajdrih“ s Proseka, „Bratno in pevsko društvo“ na Opčinah, „Skala“ iz Sv. Križa, „Slava“ od Sv. Mar. Magdalene spodnje, „Velečila“ iz Škednja in „Zarja“ iz Rojana s sledečim programom:
1. „Blagor mu“, 2. „Molitve“, 3. „Nad zvezdami“.

IV. Del.

V nedeljo, dne 31. oktobra 1897.:

VESELICA

v prostorih

„Narodnega doma“ v Barkovljah.

na kateri bode blagohotno sedelovala pevška društva: „Nabrežina“ iz Nabrežine, „Slavec“ iz Rimanj, „Adrija“ iz Barkovelj in tamburaški zbor „Citalnica“ iz Škednja.

Ustopnina	30 nč.	za osebo
Sedeži I. vrste	30 „	„
„ II. „	20 „	„
„ III. „	10 „	„

Ker je čisti dohodek namenjen v poplačanje dolga za izdelanje spomenika in ker je odbor imel stroškov s pritožbami proti odredbam magistrata, se bode hvaležno vsprejemala tudi preplačila.

Slavnost se bode vršila v vsakem vremenu.

Program veselice:

1. Nastop tamburašev iz Škednja
2. I. pl. Zajc: „Himna Zvonimir“, izvaja pevsko društvo „Slavec“ iz Rimanj.
3. Nastop tamburašev iz Škednja.
4. Fr. M—č: „Dragotinu Martelancu“, deklamacija, deklamuje g.žna Marija Čok.
5. Ignac Hladnik: „Vesela pevka“, dvoglasen ženski zbor s spremljevanjem glasovirja, izvaja pevsko društvo „Adrija“ iz Barkovelj.
6. Nastop tamburašev iz Škednja.
7. J. Aljaš: „O bč utki“, moški zbor s samospevom tenorja in baritona, izvaja pevsko društvo „Nabrežina“ iz Nabrežine.
8. G. dr. Ipavec: „Pozdrav“, mešan zbor s samospevom tenorja, izvaja pevsko društvo „Adrija“ iz Barkovelj.
9. Nastop tamburašev iz Škednja.
10. F. S. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, skupen moški zbor; poje vsa tri društva skupaj.
11. Svobodna zabava.

Ob zvršetku deklamacije odkrije se spominska slika pokojnega Dragotina Martelanca, katero je iz hvaležnosti do pokojnika dalo napraviti pevsko društvo „Adrija“.

SLAVNOSTNI ODBOR:

Matko Mandić, predsednik; dr. Gustav Gregorin, dr. Otakar Rybár, Makso Cotič, Ivan Martelanc in Fran Godnik, odborniki.

Trst, meseca oktobra 1897.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi na živcih, blede in slabotne otroke; izvršnoga okusa in proiskušnega učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)
priporočeno od mnogih zdravnikov. — Polliterska steklenica veča 1 gl., per polliterskih steklenic 4 gl. 50 kr.